Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

►**B**

RÅDETS DIREKTIV 92/40/EEG

av den 19 maj 1992

om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av aviär influensa

(EGT L 167, 22.6.1992, s. 1)

Ändrat genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
►**M1**	Rådets förordning (EG) nr 806/2003 av den 14 april 2003	L 122	1	16.5.2003

Ändrat genom:

►**A1**	Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige	C 241	21	29.8.1994
	(anpassad genom rådets beslut 95/1/EG, Euratom, EKSG)	L 1	1	1.1.1995
►**A2**	Akt om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till de fördrag som ligger till grund för Europeiska Unionen och om anpassning av fördragen	L 236	33	23.9.2003

▼B

RÅDETS DIREKTIV 92/40/EEG

av den 19 maj 1992

om införande av gemenskapsåtgärder för bekämpning av aviär influensa

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska ekonomiska gemenskapen, särskilt artikel 43 i detta,

med beaktande av kommissionens förslag ([1]),

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ([2]),

med beaktande av Ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ([3]), och

med beaktande av följande:

Fjäderfä ingår i bilaga 2 till fördraget. Saluföring av fjäderfä utgör en viktig inkomstkälla för den jordbrukande befolkningen.

För att säkerställa en nationell utveckling av fjäderfäsektorn och bidra till skyddet av djurhälsan inom gemenskapen är det nödvändigt att på gemenskapsnivå fastställa de bekämpningsåtgärder som måste vidtas vid ett utbrott av den starkt sjukdomsframkallande form av aviär influensa som orsakas av ett influensavirus med särskilda egenskaper och som i fortsättningen kallas aviär influensa.

Ett utbrott av aviär influensa kan snabbt nå epizootisk omfattning och orsaka dödlighet och störningar i en skala som kraftigt kan minska fjäderfäavelns lönsamhet i dess helhet.

Åtgärder måste därför vidtas så snart man misstänker att sjukdomen har brutit ut så att omedelbara och effektiva bekämpningsåtgärder kan sättas in så snart dess förekomst har bekräftats.

Så snart sjukdomen bryter ut är det nödvändigt att hindra att den sprids genom att noggrant kontrollera djurens förflyttningar och användningen av produkter som kan antas överföra smitta samt, när så är lämpligt, genom vaccinering.

Sjukdomsdiagnostiseringen måste genomföras under ansvariga nationella laboratoriers överinseende, vilkas verksamhet måste samordnas av gemenskapens referenslaboratorium.

Gemensamma åtgärder för bekämpning av aviär influensa är en förutsättning för att en enhetlig standard för djurhälsan skall kunna vidmakthållas.

Artikel 3 i rådets beslut 90/424/EEG av den 26 juni 1990 om utgifter inom veterinärområdet ([4]) skall gälla om aviär influensa bryter ut.

Uppgiften att utfärda de bestämmelser som behövs för tilllämpningen bör lämpligen överlämnas till kommissionen.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Detta direktiv anger de gemenskapsåtgärder för bekämpning som skall vidtas vid ett utbrott av aviär influensa bland fjäderfä utan att det påverkar tillämpningen av de gemenskapsbestämmelser som reglerar handeln inom gemenskapen.

([1]) EGT nr C 231, 5.9.1991, s. 4.
([2]) EGT nr C 326, 16.12.1991, s. 242.
([3]) EGT nr C 79, 30.3.1992, s. 8.
([4]) EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 19. Beslutet ändrat genom beslut 91/133/EEG (EGT nr L 66, 13.3.1991, s. 81).

▼B

Detta direktiv skall inte tillämpas då aviär influensa påvisas hos andra fåglar, dock skall den berörda medlemsstaten i sådana fall underrätta kommissionen om varje åtgärd som den vidtar.

Artikel 2

I detta direktiv skall definitionerna enligt artikel 2 i rådets direktiv 90/539/EEG av den 15 oktober 1990 om djurhälsovillkor för handel inom gemenskapen med och för import från tredje land av fjäderfä och kläckningsägg ([1]) gälla i tillämpliga fall.

Dessutom gäller följande definitioner:

a) *smittat fjäderfä:* varje fjäderfä

— hos vilket aviär influensa enligt innebörden i bilaga 1 har konstaterats officiellt efter undersökning vid ett godkänt laboratorium, eller

— hos vilket det, vid ett andra och vid följande utbrott, finns kliniska tecken eller post-mortala organskador som stämmer överens med aviär influensa.

b) *fjäderfä som misstänks vara smittat:* varje fjäderfä som visar kliniska tecken eller post-mortala organskador av sådant slag att aviär influensa rimligen kan misstänkas eller varje fjäderfä hos vilket influensavirus A av subtyp H5 eller H7 har påvisats.

c) *fjäderfä som misstänks vara smittbärande:* varje fjäderfä som direkt eller indirekt kan ha varit utsatt för aviär influensa-virus eller influensavirus A av subtyp H5 eller H7.

d) *behörig myndighet:* den myndighet som är behörig enligt artikel 2.6 i direktiv 90/425/EEG ([2]).

e) *officiell veterinär:* den veterinär som den behöriga myndigheten har utsett.

Artikel 3

Medlemsstaterna skall säkerställa att det föreligger skyldighet att omedelbart rapportera varje misstanke om förekomst av aviär influensa till den behöriga myndigheten.

Artikel 4

1. Om fjäderfän i en anläggning misstänks vara smittade eller smittbärare av aviär influensa, skall medlemsstaten säkerställa att den officielle veterinären omedelbart startar en officiell undersökning för att bekräfta eller avskriva förekomsten av sjukdomen och i synnerhet ta eller låta ta de prover som krävs för laboratorieundersökningar.

2. Så snart den misstänkta smittan har rapporterats skall den behöriga myndigheten sätta den misstänkta anläggningen under officiell övervakning och i synnerhet kräva följande:

a) En förteckning skall upprättas över varje slag av fjäderfä som finns i anläggningen och som för varje slag anger det antal fåglar som har dött, som visar kliniska symtom och som saknar symtom. Förteckningen skall hållas aktuell genom att även omfatta fåglar som föds eller dör under den tid som misstanken kvarstår. Uppgifterna i förteckningen skall hållas aktuella och uppvisas på begäran och får kontrolleras vid varje inspektion.

b) Alla fjäderfän i anläggningen skall vara kvar i sina stallar eller instängda på någon annan plats där de kan hållas isolerade och utan kontakt med andra fjäderfän.

c) Inga fjäderfän får flyttas till eller från anläggningen.

([1]) EGT nr L 303, 31.10.1990, s. 6, senast ändrat genom direktiv 91/496/EEG (EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 56).

([2]) Rådets direktiv 90/425/EEG av den 26 juni 1990 (EGT nr L 224, 18.8.1990, s. 29), senast ändrat genom direktiv 91/496/EEG (EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 56).

▼B

d) Den behöriga myndigheten skall godkänna all förflyttning

— av personer, djur eller fordon till eller från anläggningen,

— av kött eller kroppar av fjäderfä, eller djurfoder, redskap, avfall, spillning, gödselströ eller annat som kan tänkas överföra aviär influensa.

e) Inga ägg får lämna anläggningen med undantag för ägg som med den behöriga myndighetens tillstånd skickas direkt till en anläggning som är godkänd för framställning och/eller förädling av äggprodukter enligt artikel 6.1 i direktiv 89/437/EEG ([1]). Sådant tillstånd måste uppfylla kraven enligt bilaga 1.

f) Lämpliga desinficeringsmedel skall användas vid in- och utgångar till de byggnader där fjäderfäna är inhysta liksom till själva anläggningen.

g) En epizootiologisk undersökning skall utföras i enlighet med artikel 7.

3. Den som äger eller sköter fjäderfän som misstänks ha drabbats av sjukdomen skall tills de officiella åtgärderna enligt punkt 2 utförts vidta alla de åtgärder som rimligen kan vidtas för att säkerställa att punkt 2 efterlevs, dock med undantag för g.

4. Den behöriga myndigheten får tillämpa vilken som helst av de åtgärder som anges i punkt 2 på andra anläggningar, om dessa genom sin geografiska belägenhet, utformning eller kontakt med anläggningen där sjukdomen misstänks kan befaras ha blivit smittbärande.

5. Åtgärderna enligt punkt 1 och 2 får inte avbrytas förrän den officielle veterinären har undanröjt misstanken om aviär influensa.

Artikel 5

1. Så snart det officiellt har bekräftats att det finns aviär influensa i en anläggning skall medlemsstaterna säkerställa att den behöriga myndigheten, utöver de åtgärder som räknas upp i artikel 4.2, kräver att följande åtgärder vidtas:

a) Alla fjäderfän i anläggningen skall utan dröjsmål avlivas på platsen. De döda eller avlivade fåglarna och samtliga ägg skall destrueras. Detta arbete skall utföras på ett sådant sätt att risken för att sjukdomen skall spridas blir den minsta möjliga.

b) Allt material eller avfall såsom djurfoder, strö eller gödsel som kan tänkas vara smittbärande skall destrueras eller behandlas på lämpligt sätt. Denna behandling skall utföras i enlighet med vad den officiellt förordnade veterinären föreskriver och skall säkerställa att varje förekommande aviär influensa-virus förintas.

c) Om fjäderfä från anläggningen har slaktats under sjukdomens förmodade inkubationstid, skall köttet från dessa fåglar så långt möjligt spåras upp och destrueras.

d) Kläckningsägg som lagts under den förmodade inkubationstiden och som har avlägsnats från anläggningen skall spåras och destrueras. Fåglar som redan har kläckts från sådana ägg skall ställas under officiell övervakning. Konsumtionsägg som lagts under den förmodade inkubationstiden och som har avlägsnats från anläggningen skall så långt möjligt spåras upp och destrueras, såvida de inte redan har desinficerats på lämpligt sätt.

e) Sedan de åtgärder som anges i a och b har vidtagits skall de byggnader där fjäderfäna är inhysta, byggnadernas omgivning, fordonen som använts för transporter och all utrustning som kan tänkas vara smittbärande rengöras och desinficeras i enlighet med bestämmelserna i artikel 11.

f) Inga fjäderfän får återinsättas i besättningen förrän tidigast 21 dagar efter det att åtgärderna enligt e har avslutats.

([1]) EGT nr L 212, 22.7.1989, s. 87 ändrat genom direktiv 89/662/EEG (EGT nr L 395, 30.12.1989, s. 13).

▼B

g) En epizootiologisk undersökning skall utföras i enlighet med artikel 7.

2. Den behöriga myndigheten får utsträcka åtgärderna enligt punkt 1 till angränsande anläggningar om dessa genom sin belägenhet, utformning eller kontakt med anläggningen där sjukdomen har bekräftats kan befaras vara smittförande.

Artikel 6

För anläggningar med två eller flera separata flockar får den behöriga myndigheten i enlighet med de kriterier som kommissionen fastställt enligt förfarandet i artikel 21 medge undantag från kraven i artikel 5.1 i fråga om friska flockar i en smittad anläggning, under förutsättning att den officielle veterinären har bekräftat att verksamheten där är av sådant slag att flockarna är fullständigt åtskilda i fråga om inhysning, skötsel och utfodring, så att viruset inte kan spridas från den ena flocken till den andra.

Artikel 7

1. Den epizootiologiska undersökningen skall omfatta

— den tid under vilken aviär influensa kan ha förekommit på anläggningen,

— det möjliga ursprunget till aviär influensa i anläggningen och identifiering av andra anläggningar där fjäderfän kan ha smittats eller blivit smittbärande från samma källa,

— förflyttningar av personer, fjäderfän eller andra djur, fordon, ägg, kött och kroppar och samtliga redskap eller ämnen som kan tänkas ha överfört viruset till eller från anläggningen i fråga.

2. En krisgrupp skall upprättas med uppgift att fullständigt samordna alla de åtgärder som behövs för att säkerställa att aviär influensa utrotas så snart som möjligt och för att genomföra den epizootiologiska undersökningen.

De allmänna reglerna för nationella krisgrupper och gemenskapens krisgrupper skall fastställas av rådet med kvalificerad majoritet på förslag från kommissionen.

Artikel 8

1. Om den officielle veterinären har skäl att misstänka att fjäderfän i någon anläggning kan ha blivit smittbärande till följd av förflyttning av personer, djur eller fordon eller på annat sätt, skall anläggningen ställas under officiell tillsyn i enlighet med punkt 2.

2. Syftet med den officiella tillsynen skall vara att omedelbart påvisa varje misstanke om aviär influensa, att räkna fjäderfäna och kontrollera deras förflyttningar samt, att i förekommande fall, vidta de åtgärder som anges i punkt 3.

3. När en anläggning står under officiell tillsyn enligt punkt 1 och 2 skall den behöriga myndigheten förbjuda att fjäderfän avlägsnas från anläggningen utom för att under officiell övervakning transporteras direkt till ett slakteri för omedelbar slakt. Innan en sådan transport godkänns skall den officielle veterinären ha utfört en klinisk undersökning av alla fjäderfän i anläggningen för att fastställa att ingen aviär influensa förekommer i anläggningen. Förflyttningsbegränsningarna enligt denna artikel skall gälla i 21 dagar från den dag då en eventuell överföring av smittan senast kan ha ägt rum, dock skall sådana begränsningar gälla i minst sju dagar.

4. Om förhållandena anses tillåta detta, får den behöriga myndigheten begränsa åtgärderna enligt denna artikel till en del av anläggningen och till de fjäderfän som är inhysta där, under förutsättning att dessa fjäderfän har inhysts, skötts och utfodrats i fullständig avskildhet och av särskild personal.

▼B

Artikel 9

1. Så snart diagnosen aviär influensa har bekräftats officiellt skall medlemsstaterna säkerställa att den behöriga myndigheten kring den smittade anläggningen upprättar ett skyddsområde med en radie av minst tre kilometer, vilket i sin tur skall omges av ett övervakningsområde med en radie av minst 10 kilometer. Områdena skall upprättas med hänsyn till geografiska, administrativa, ekologiska och epizootiologiska faktorer med avseende på aviär influensa och med hänsyn till kontrollmöjligheterna.

2. Åtgärderna inom skyddsområdet skall omfatta följande:

a) Kartläggning av alla anläggningar inom området som håller fjäderfän.

b) Regelbundna besök i alla anläggningar som har fjäderfän, en klinisk undersökning av dessa fjäderfän och, om så behövs, provtagning för laboratorieundersökning. Ett protokoll över besök och resultat skall upprättas.

c) Inhysning av alla fjäderfän i sina stallar eller på någon annan plats där de kan isoleras.

d) Användning av lämpliga desinficeringsmedel vid anläggningens in- och utgångar.

e) Kontroll av förflyttningar av personer som hanterar fjäderfä, fjäderfäkroppar och ägg samt fordon som transporterar fjäderfä, fjäderfäkroppar och ägg inom området. Fjäderfätransporter skall i princip vara förbjudna utom för transitering på större landsvägar eller med järnväg.

f) Förbud mot förflyttning av fjäderfän och kläckningsägg från den anläggning där de är inhysta, såvida inte den behöriga myndigheten har godkänt följande:

   i) Transport av fjäderfän till omedelbar slakt vid ett slakteri som helst skall vara beläget inom det smittade området eller, om detta inte är möjligt, till ett slakteri utanför det smittade området och som är utsett av den behöriga myndigheten. Den särskilda märkningen enligt artikel 5.1 i direktiv 91/494/EEG ([1]) skall anbringas på detta fågelkött.

   ii) Transport av daggamla kycklingar eller värpningsklara unghöns inom övervakningsområdet till en anläggning där det inte finns några andra fjäderfän. Denna anläggning skall ställas under den kontroll som anges i artikel 8.2.

   iii) Transport av kläckningsägg till ett kläckeri som den behöriga myndigheten har utsett. Före avsändningen skall äggen och deras förpackningar desinficeras. De tillåtna förflyttningarna enligt i, ii och iii skall utföras direkt och under officiell kontroll. De skall godkännas först när den officielle veterinären har gjort en hälsokontroll på anläggningen. De använda transportmedlen skall rengöras och desinficeras före och efter användningen.

g) Förbud mot förflyttning eller utspridning av använt strö eller av fågelgödsel utan tillstånd.

h) Förbud mot mässor, marknader, utställningar eller annat sammanförande av tamfåglar eller andra fåglar.

3. Åtgärderna i skyddsområdet skall vidmakthållas i minst 21 dagar efter det att den preliminära rengöringen och desinficeringen har ägt rum i den smittade anläggningen i enlighet med artikel 11. Skyddsområdet skall därefter ingå i övervakningsområdet.

4. Åtgärderna i övervakningsområdet skall omfatta följande:

a) Kartläggning av alla anläggningar inom området som håller fjäderfän.

b) Kontroll av förflyttningar inom området av fjäderfän och kläckningsägg.

([1]) EGT nr L 268, 24.9.1991, s. 35.

▼B

c) Förbud mot förflyttningar av fjäderfän från området under de första 15 dagarna, utom för transport direkt till ett slakteri utanför övervakningsområdet som har utsetts av den behöriga myndigheten. Den särskilda märkningen enligt artikel 3 i direktiv 91/494/EEG skall anbringas på detta fågelkött.

d) Förbud mot förflyttningar av kläckningsägg från övervakningsområdet utom för transport till ett kläckeri som den behöriga myndigheten har utsett. Äggen och deras förpackningar skall desinficeras före avsändningen.

e) Förbud mot förflyttning av använt strö eller fågelgödsel från området.

f) Förbud mot mässor, marknader, utställningar eller annat sammanförande av tamfåglar eller andra fåglar.

g) Utan att tillämpningen av a och b påverkas, förbud mot transport av fjäderfän utom för transitering på större landsvägar och med järnväg.

5. Åtgärderna i övervakningsområdet skall vidmakthållas i minst 30 dagar efter det att den preliminära rengöringen och desinficeringen har ägt rum i den smittade anläggningen i enlighet med artikel 11.

6. Är områdena belägna inom flera medlemsstaters territorium skall de behöriga myndigheterna gemensamt fastställa de områden som avses i punkt 1. Om så behövs skall skyddsområdet och övervakningsområdet dock fastställas enligt förfarandet i artikel 21.

Artikel 10

Medlemsstaterna skall säkerställa att

a) den behöriga myndigheten fastställer de förfaranden som gör det möjligt att spåra förflyttningarna av ägg och fjäderfän,

b) fjäderfänas ägare eller innehavare är skyldig att på begäran förse den behöriga myndigheten med uppgifter om de fjäderfän och ägg som förs till eller från hans anläggning,

c) alla personer som medverkar vid transport eller saluföring av fjäderfän och ägg kan förse den behöriga myndigheten med uppgifter om förflyttningar av de fjäderfän och ägg som de har transporterat eller salufört samt tillhandahålla alla detaljer som rör sådana uppgifter.

Artikel 11

Medlemsstaterna skall säkerställa

a) att de använda desinficeringsmedlen i aktuella koncentrationer är officiellt godkända av den behöriga myndigheten,

b) att rengöring och desinficering utförs under officiell övervakning i enlighet med

   i) den officielle veterinärens instruktioner,

   ii) det förfarande som fastställs i bilaga 2 för rengöring och desinficering av en smittad anläggning.

Artikel 12

För att påvisa förekomsten av aviär influensa-virus skall prover samlas in och laboratorietester utföras i enlighet med bilaga 3.

Artikel 13

Medlemsstaterna skall säkerställa att den behöriga myndigheten vidtar alla åtgärder som behövs för att underrätta personer som är verksamma inom skydds- och övervakningsområdena om gällande restriktioner och göra allt som behövs för att dessa åtgärder skall kunna genomföras på lämpligt sätt.

▼B

Artikel 14

1. Medlemsstaterna skall säkerställa att det i varje medlemsstat utses

a) ett nationellt laboratorium med tekniska och personella resurser för bedömning av patogeniteten hos isolat av influensavirus enligt kapitel 7 i bilaga 3 och identifiering av influensavirus A, subtyp H5 eller H7,

b) ett nationellt laboratorium som skall testa de reagenser som används vid de regionala laboratorierna,

c) ett nationellt institut eller laboratorium där godkända vacciner kan testas för kontroll av att de stämmer överens med de specifikationer som fastställdes när de blev godkända för att släppas ut på marknaden.

2. De nationella laboratorier som räknas upp i bilaga 4 skall ansvara för samordningen av normer och metoder för diagnostisering, användning av reagenser och test av vacciner.

3. De nationella laboratorierna som räknas upp i bilaga 4 skall ansvara för samordningen av de normer och metoder för diagnostisering som fastställts för varje laboratorium som diagnostiserar aviär influensa i medlemsstaten. I detta syfte

a) får de förse nationella laboratorier med diagnostiska reagenser,

b) skall de kontrollera kvaliteten hos alla diagnostiska reagenser som används i den medlemsstaten,

c) skall de regelbundet anordna jämförande tester,

d) skall de hålla isolat av aviär influensa-virus från fall som bekräftats i den medlemsstaten,

e) skall de säkerställa att positiva resultat från regionala diagnoslaboratorier bekräftas.

4. De nationella laboratorier som räknas upp i bilaga 4 skall hålla kontakt med det gemenskapens referenslaboratorium som avses i artikel 15.

Artikel 15

Gemenskapens referenslaboratorium för aviär influensa anges i bilaga 5. Utan att det påverkar tillämpningen av bestämmelserna i beslut 90/424/EEG, särskilt artikel 28 i detta, skall laboratoriet ha de befogenheter och uppgifter som anges i nämnda bilaga.

Artikel 16

Vaccinering mot aviär influensa med vacciner som har godkänts av den behöriga myndigheten får endast användas som ett komplement till de bekämpningsåtgärder som genomförs när sjukdomen har brutit ut och då enligt följande bestämmelser:

a) Beslut om införande av vaccinering som ett komplement till bekämpningsåtgärderna skall fattas av kommissionen i samarbete med den berörda medlemsstaten i enlighet med förfarandet i artikel 21. I detta beslut skall särskild hänsyn tas till

   — antalet fjäderfän inom det drabbade området,
   — egenskaper och sammansättning hos det vaccin som skall användas,
   — förfarandena för övervakning av distribution, lagring och användning av vaccinerna,
   — de arter och typer av fjäderfän som skall vaccineras,
   — de områden, inom vilka vaccineringen skall äga rum.

   Dock får med avvikelse från första stycket beslut om nödvaccination i området kring utbrottet fattas av den berörda medlemsstaten sedan kommissionen underrättats, under förutsättning att gemenskapens grundläggande intressen inte äventyras. Ett sådant beslut skall granskas omedelbart av Ständiga veterinärkommittén enligt förfarandet i artikel 21.

▼B

b) Om en medlemsstat tillåts utföra nödvaccination enligt a inom en begränsad del av sitt territorium skall status för den återstående delen av territoriet inte påverkas under förutsättning att förflyttningsrestriktioner för de vaccinerade djuren är i kraft under en tid som skall fastställas i enlighet med förfarandet i artikel 21.

Artikel 17

1. Varje medlemsstat skall upprätta en beredskapsplan med uppgifter om de nationella åtgärder som skall genomföras om aviär influensa skulle bryta ut.

Denna plan skall medge tillgång till anordningar, utrustning, personal och all annan lämplig materiel som behövs för att snabbt och effektivt utrota sjukdomen.

2. Gällande kriterier för upprättandet av planen fastställs i bilaga 6.

3. Planer som upprättats i enlighet med kriterierna i bilaga 6 skall läggas fram för kommissionen senast sex månader efter det att detta direktiv skall börja tillämpas.

4. Kommissionen skall granska planerna för att avgöra om de kommer att ge avsedd verkan samt föreslå den berörda medlemsstaten varje ändring som behövs, i synnerhet för att säkerställa att de är förenliga med de övriga medlemsstaternas planer.

Kommissionen skall godkänna planerna, om så behövs efter ändringar, enligt förfarandet i artikel 21.

Planerna får efteråt ändras eller kompletteras enligt samma förfarande med hänsyn till hur läget utvecklas.

Artikel 18

1. Kommissionens experter får i samarbete med de behöriga myndigheterna utföra stickprovskontroller på fältet så långt detta är nödvändigt för att säkerställa en enhetlig tillämpning av detta direktiv. I detta syfte får de kontrollera ett representativt antal anläggningar för att se om de behöriga myndigheterna kontrollerar att man på dessa anläggningar uppfyller kraven enligt detta direktiv. Kommissionen skall underrätta medlemsstaterna om resultatet av de utförda kontrollerna.

Den medlemsstat på vars territorium en kontroll utförs skall lämna experterna all den hjälp de behöver för att utföra sina uppgifter.

De allmänna reglerna för hur denna artikel skall genomföras skall antas enligt förfarandet i artikel 21.

Artikel 19

De närmare villkoren för gemenskapens ekonomiska bidrag till åtgärder i samband med tillämpningen av detta direktiv fastställs i beslut 90/424/EEG.

Artikel 20

På kommissionens förslag skall rådet med kvalificerad majoritet besluta om ändring av bilagorna om och när detta behövs, särskilt med hänsyn till utvecklingen inom forskning och diagnostik.

▼M1

Artikel 21

1. Kommissionen skall biträdas av Ständiga kommittén för livsmedelskedjan och djurhälsa, som inrättats genom artikel 58 i förordning (EG) nr 178/2002 ([1]).

([1]) EGT L 31, 1.2.2002, s. 1.

▼M1

2. När det hänvisas till denna artikel skall artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG ([1]) tillämpas.

Den tid som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG skall vara tre månader.

3. Kommittén skall själv anta sin arbetsordning.

▼B

Artikel 22

Medlemsstaterna skall senast den 31 december 1992 sätta i kraft de lagar och andra författningar som behövs för att följa detta direktiv. De skall genast underrätta kommissionen om detta.

När en medlemsstat antar dessa bestämmelser skall de innehålla en hänvisning till detta direktiv eller åtföljas av en sådan hänvisning när de offentliggörs. Närmare föreskrifter om hur hänvisningen skall göras skall varje medlemsstat själv utfärda.

Artikel 23

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

([1]) EGT L 184, 17.7.1999, s. 23.

▼B

BILAGA 1

TILLSTÅND ATT TRANSPORTERA ÄGG FRÅN EN ANLÄGGNING FÖR VILKEN VILLKOREN ENLIGT ARTIKEL 4.2 e I DETTA DIREKTIV GÄLLER

Transport av ägg från en misstänkt anläggning, för vilken bestämmelserna i artikel 4.2 e gäller, till en anläggning som är godkänd för framställning och förädling av äggprodukter i enlighet med bestämmelserna i artikel 6.1 i direktiv 89/437/EEG, i fortsättningen kallad den utsedda anläggningen, får endast ske med tillstånd av den behöriga myndigheten och på följande villkor:

1. För att få avlägsnas från en misstänkt anläggning skall äggen

   a) uppfylla kraven enligt kapitel IV i bilagan till direktiv 89/437/EEG,

   b) skickas direkt från den misstänkta anläggningen till den utsedda anläggningen; varje sändning skall före avsändningen plomberas av den för den misstänkta anläggningen officielle veterinären och skall förbli plomberad under hela transporten till den utsedda anläggningen.

2. Den officielle veterinären vid den misstänkta anläggningen skall underrätta den behöriga myndigheten för den utsedda anläggningen om avsikten att sända äggen dit.

3. Den behöriga myndigheten för den utsedda anläggningen skall säkerställa att

   a) äggen enligt 1 b hålls avskilda från andra ägg från tidpunkten för ankomsten tills de har förädlats,

   b) skalen från sådana ägg betraktas som högriskmaterial i enlighet med artikel 2.2 i direktiv 90/667/EEG ([1]) och behandlas enligt kraven i kapitel II i det direktivet.

   c) förpackningsmaterialet och fordonen som använts för transporten av äggen enligt 1 b liksom alla lokaliteter som äggen kommer i beröring med rengörs och desinficeras på ett sådant sätt att alla aviär influensavirus förstörs,

   d) den officielle veterinären vid den misstänkta anläggningen underrättas om alla leveranser av förädlade ägg.

([1]) EGT nr L 363, 27.12.1990, s. 51.

▼B

BILAGA 2

RENGÖRING OCH DESINFICERING AV EN SMITTAD ANLÄGGNING

I. **Preliminär rengöring och desinficering**

a) Alla delar av lokaliteterna där fjäderfäna varit inhysta samt alla delar av andra byggnader, gårdar etc som har blivit förorenade under slakten eller i samband med obduktion måste så snart fågelkropparna har avlägsnats för kvittblivning sprutas med desinficeringsmedel som är godkänt för användning enligt artikel 11 i detta direktiv.

b) Alla vävnader från fjäderfä eller ägg som skulle kunna överföra smitta till byggnader, gårdar, redskap etc måste omsorgsfullt samlas upp och förstöras tillsammans med fågelkropparna.

c) Det använda desinficeringsmedlet måste lämnas kvar på ytorna i minst 24 timmar.

II. **Slutlig rengöring och desinficering**

a) Alla ytor måste befrias från fett och smuts med avfettningsmedel och tvättas med vatten.

b) Efter tvättning med vatten enligt a skall ytorna sprutas på nytt med desinficeringsmedel.

c) Efter sju dagar måste lokaliteterna behandlas med avfettningsmedel, sköljas med kallt vatten, sprutas med desinficeringsmedel och åter sköljas med vatten.

d) Gödsel och använt strö måste behandlas på ett sådant sätt att viruset dör. Någon av följande metoder skall ingå i behandlingen:

i) Förbränning eller behandling med ånga vid en temperatur av 70 ºC.

ii) Nedgrävning på sådant djup att det inte är åtkomligt för skadedjur eller vilda fåglar.

iii) Stackning och fuktning (om så behövs för att underlätta fermenteringen) samt övertäckning så att temperaturen når upp till 20 ºC, varefter stacken skall övertäckas till skydd mot skadedjur och vilda fåglar samt lämnas så i 42 dagar.

▼B

BILAGA 3

DIAGNOSTIKMETODER FÖR BEKRÄFTELSE OCH DIFFERENTIALDIAGNOS AV AVIÄR INFLUENSA (AI)

Följande förfaranden för isolering och karaktärisering av aviär influensa-virus bör ses som riktlinjer och minimiåtgärder vid diagnostisering av sjukdomen.

Vid diagnostikmetoderna för bekräftelse och differentialdiagnos av aviär influensa skall följande definition gälla:

Aviär influensa: en infektion på fjäderfä orsakad av ett influensavirus A med intravenösa patogenitetsindex som på sex veckors kycklingar är högre än 1,2, eller en infektion med influensavirus A av subtyp H5 eller H7, hos vilket förekomsten av ett flertal basiska aminosyror vid hemagglutininets klyvningsställe har påvisats genom nukleotid sekvensering.

KAPITEL 1

Provtagning och behandling av prover

1. *Prover*

   Svabbprov från kloak (eller faeces) och från luftrören på sjuka fåglar; faeces eller tarminnehåll, hjärnvävnad, luftstrupe, lungor, lever, mjälte och andra tydligt påverkade organ från fåglar som nyss dött.

2. *Behandling av prover*

   De organ och vävnader som räknas upp i punkt 1 får slås samman men det är viktigt att allt faekalt material behandlas för sig. Svabbproverna måste placeras i så mycket antibiotikamedium att de blir helt täckta. Prover på faeces och organ homogeniseras (i en tillsluten blandare eller med hjälp av mortel och stöt och steril sand) i antibiotikamedium och späds till en suspension av 10-20 % vikt/volym i mediet. Suspensionerna måste stå i ca två timmar i rumstemperatur (eller längre tid vid 4 ºC) och sedan klargöras genom centrifugering (t. ex. g × 800 -1 000 i 10 minuter).

3. *Antibiotiskt medium*

   Olika laboratorier har med framgång använt olika beredningar av antibiotikamedia och de nationella laboratorierna kan ge råd om detta i sina respektive länder. Höga koncentrationer av antibiotika krävs för faecesprover och en vanlig blandning består av 10 000 enheter/ml penicillin, 10 mg/ml streptomycin, 0.25 mg/ml gentamycin och 5 000 enheter/ml mycostatin i fosfatbuffrad saltlösning. Dessa mängder kan minskas ner till fem gånger för vävnader och svabbprover från luftrör. För kontroll av klamydiaorganismer kan 50 mg/ml oxytetracyklin tillsättas. När mediet bereds är det absolut nödvändigt att kontrollera pH-värdet efter tillsats av antibiotika och justera det till pH 7,0-7,4.

KAPITEL 2

Isolering av virus

Virusisolering i embryonerade hönsägg

Den efter centrifugering överliggande vätskan bör inokuleras i mängder om 0,1-0,2 ml in i allantoiskaviteten i vart och ett av minst fyra embryonerade hönsägg som har varit inkuberade i åtta till tio dagar. Dessa ägg bör allra helst komma från en särskild patogenfri flock, men om detta inte är möjligt kan man använda ägg från en flock som visats vara fri från antikroppar mot aviär influensa. De inokulerade äggen skall förvaras vid 37 ºC och genomlysas dagligen. Ägg med döda eller döende embryon och alla ägg som är kvar sex dagar efter inokulationen skall efter hand kylas till 4 ºC och allantois-amnionvätskorna testas för förekomst av hemagglutination. Om ingen, hemagglutination kan påvisas skall ovannämnda förfarande upprepas med outspädd allantois-amnionvätska som inokulationsmedel.

När hemagglutination påvisas måste förekomst av bakterier kontrolleras genom odling. Finns det bakterier i vätskan får denna passera ett 450 nm membranfilter, ytterligare antibiotika tillsättas och därefter inokuleras i embryonerade ägg enligt ovan.

▼B

KAPITEL 3

Differentialdiagnos

1. *Preliminär differentiering*

   Det är viktigt att bekämpningsåtgärder som syftar till att begränsa spridningen av virus genomförs så snart som möjligt, och varje regionalt laboratorium bör utöver newcastlesjukans virus därför kunna identifiera varje isolerat hemagglutinerande virus som influensavirus av subtyp H5 eller H7. Hemagglutinationsvätskorna bör användas i ett hemagglutinationsinhibitionstest enligt kapitel 5 och 6. Positiv inhibition, dvs. 2^4 eller mer, med polyklonala antiserum som är specifika för subtyp H5 eller H7 av influensavirus A och med en titer av minst 2^9 kan tjäna som en preliminär identifiering och möjliggöra bekämpningsåtgärder som gäller tills vidare.

2. *Bekräftande identifiering*

   Det finns 13 subtyper av hemagglutinin och nio neuraminidassubtyper av influensavirus och då variationer förekommer inom vart och ett av dessa är det varken praktiskt möjligt eller lönsamt att varje nationellt laboratorium håller antiserum som medger full antigenbestämning av influensaisolat. Dock bör varje nationellt laboratorium kunna

   i) bekräfta att isolatet är ett influensavirus A med hjälp av ett immunodubbeldiffusionstest för att påvisa gruppantigener enligt kapitel 9 (immunofluorescens- eller ELISA-metoden får användas för att påvisa gruppantigener om det nationella laboratoriet föredrar någon av dessa),

   ii) bestämma om isolatet är av subtyperna H5/H7 eller inte,

   iii) utföra ett intravenöst patogenitetsindextest på sex veckors kycklingar enligt beskrivning i kapitel 7. Intravenösa patogenitetsindex över 1,2 anger att det finns virus som kräver full insats av bekämpningsåtgärder (det skulle vara bra om de nationella laboratorierna också utförde tester för att bestämma ett isolats förmåga att bilda plaque i cellkulturer enligt kapitel 8).

   Nationella laboratorier bör omedelbart insända alla isolat av aviär influensa och alla H5- och H7-isolat till gemenskapens referenslaboratorium för fullständig bestämning.

3. *Ytterligare typning och bestämning av isolat*

   Gemenskapens referenslaboratorium bör från de nationella laboratorierna erhålla alla hemagglutinerande virus för vidare antigen- och genetikundersökningar för att i överensstämmelse med referenslaboratoriets funktioner och åligganden möjliggöra en bättre förståelse av sjukdomens eller sjukdomarnas epizootiologi inom Europeiska gemenskapen.

   Utöver dessa åligganden skall gemenskapens referenslaboratorium utföra fullständig antigentypning av alla mottagna influensavirus. För H5- och H7-virus med ett intravenöst patogenitetsindex av högst 1,2, bör även en nukleotid sekvensering av hemagglutiningenen utföras för att bestämma huruvida det finns eller saknas ett flertal basiska aminosyror på hemagglutininproteinets klyvningsställe.

KAPITEL 4

Serologiska tester för påvisande av antikroppar mot aviär influensa-virus

1. Under utrotningsprogram där subtyp H av det ansvariga viruset redan är känt, eller där det homologa viruset används som antigen, får den serologiska kontrollen för att påvisa infektion utföras som hemagglutinationinhibitionstester enligt kapitel 5 och 6.

   Är hemagglutininsubtypen okänd kan infektion med influensavirus A bevisas genom att antikroppar som är riktade mot de gruppspecifika antigenerna påvisas.

   För detta ändamål får man använda antingen ett immunodubbeldiffusionstest (enligt beskrivning i kapitel 9) eller ett ELISA-test (ett problem med ELISA är testets värdspecificitet eftersom det är beroende av att värdimmunoglobuliner kan påvisas). Vattenfåglar ger sällan positiva resultat i immunodubbeldiffusionstester och om inte subtypen är känd är det hos sådana fåglar förmodligen endast möjligt att undersöka om det finns antikroppar mot subtyperna H5 och H7.

2. a) *Prover*

   Blodprov tas på samtliga fåglar om flocken omfattar mindre än 20 fåglar och på 20 fåglar om flocken är större (oberoende av flockens storlek ger detta 99 procents sannolikhet för att minst ett positivt serum kan påvisas

▼B

om 25 procent eller mer av flocken är positiv). Blodet skall koagulera varefter serum avlägsnas för test.

b) *Undersökning av antikroppförekomst*

Enskilda serumprover testas på sin förmåga att inhibera influensavirus som hemagglutinerar antigen i standardtester för hemagglutinationsinhibition enligt definitionen i kapitel 6.

Diskussion pågår om 4 eller 8 hemagglutinationsenheter skall användas för H1-tester. Det torde visa sig att båda kan användas och de nationella laboratorierna bör själva får välja.

Dock kommer det använda antigenet att påverka den nivå där serumet anses positivt - för 4 HAU anses ett serum positivt om det har en titer av 2^4 eller däröver, för 8 HAU anses ett serum positivt om det har en titer av 2^3 eller däröver.

KAPITEL 5

Hemagglutinationstest (HA-test)

Reagenser

1. Fosfatbuffrad isotonisk saltlösning (0,05 M) till pH 7,0-7,4.
2. Röda blodkroppar (RBC) från minst tre specifikt patogenfria kycklingar (om sådana saknas kan blodet tas från fåglar som kontrolleras regelbundet och som har visat sig fria från aviär influensa-antikroppar) poolas i en lika stor volym Alsevers lösning. Blodkropparna skall tvättas minst tre gånger i PBS före användningen. För det andra testet rekommenderas en 1-procentig suspension (packad blodkropp vikt/volym) i PBS.
3. Gemenskapens referenslaboratorium tillhandahåller eller rekommenderar lågvirulenta H5- och H7-virus som standardantigener.

Förfarande

1. Fyll 0,025 ml PBS i varje brunn i en mikrotiterplatta av plast (använd brunn med V-formad botten).
2. Placera 0,025 ml virussuspension (dvs. allantoisvätska) i den första brunnen.
3. Använd en mikrotitreringsutspädare och späd viruset genom tvåfaldsspädning (1:2 till 1:4 096) tvärs över plattan.
4. Fyll ytterligare 0,025 ml PBS i varje brunn.
5. Tillsätt 0,025 ml 1 % röda blodkroppar i varje brunn.
6. Blanda med lätta slag och låt blandningen stå vid 4 ºC.
7. Avläs plattorna efter 30 — 40 minuter när de röda kontrollblodkropparna har sjunkit. Avläs genom att luta plattan och observera om de röda blodkropparna rinner som tårar eller ej. Brunnar utan HA bör rinna med samma hastighet som kontrollblodkroppar utan virus.
8. HA-titern är den högsta utspädningen som gör att de röda blodkropparna agglutinerar. Lösningen får anses innehålla en HA-enhet (HAU). En mera noggrann metod för bestämning av HA-titern är att utföra HA-tester på virus från ett antal närliggande initialspädningar, dvs. 1:3, 1:4, 1:5, 1:6 etc. Detta rekommenderas för en riktig beredning av antigen för hemagglutinationinhibitions-tester (kapitel 6).

KAPITEL 6

Hemagglutinationinhibitionstest (HI-test)

Reagenser

1. Fosfatbuffertlösning (PBS).
2. Virus som innehåller allantoisvätska utspädd med PBS till 4 eller 8 HAU per 0,025 ml.
3. 1 % röda blodkroppar från kyckling.
4. Negativt kontrollserum från kyckling.
5. Positivt kontrollserum.

▼B

Förfarande

1. Fyll 0,025 ml PBS i alla brunnarna på en mikrotiterplatta av plast (med V-formade brunnar).

2. Placera 0,025 ml serum i plattans första brunn.

3. Använd mikrotitreringsutspädare och späd serumet genom tvåfaldsspädning tvärs över plattan.

4. Tillsätt 0,025 ml utspädd allantoisvätska som innehåller 4 eller 8 HAU.

5. Blanda med lätt knackning och placera plattan vid 4 ºC i minst 60 minuter eller i rumstemperatur i minst 30 minuter.

6. Tillsätt 0,025 ml 1 % röda blodkroppar i alla brunnarna.

7. Blanda med lätt skakning och placera plattan vid 4 ºC.

8. Plattorna avläses efter 30-40 minuter när de röda kontrollblodkropparna har sjunkit. Detta tillgår så att man lutar plattorna och ser om tårformade blodkroppar rinner med samma hastighet som kontrollbrunnarna med enbart röda blodkroppar (0,025 ml) och PBS (0,05 ml).

9. HI-titern är den högsta utspädningen av antiserum som ger fullständig inhibition av fyra eller åtta virusenheter (i varje test bör ingå en HA-titrering som bekräftar att förekomsten av HAU är tillräcklig).

10. Värdet av resultaten är beroende av att man uppnår en titer som är lägre än 2^3 för 4 HAU eller 2^2 för 8 HAU med ett negativt kontrollserum och en titer som avviker högst ett spädningssteg från den kända titern av det positiva kontrollserumet.

KAPITEL 7

Intravenöst patogenitetsindex (IVPI)

1. Smittförande allantoisvätska från lägsta möjliga passagenivå, helst från begynnelseisolationen och utan urval, späds 10^{-1} i steril isotonisk saltlösning.

2. 0,1 ml utspätt virus injiceras intravenöst i tio kycklingar som är sex veckor gamla (specifikt patogenfria fåglar skall användas).

3. Fåglarna undersöks i 10 dagar med 24 timmars mellanrum.

4. Vid varje observation antecknas för varje fågel: normal (0), sjuk (1), svårt sjuk (2) eller död (3).

5. Anteckna resultat och beräkna index enligt exemplet:

Kliniska symtom	Dag efter inokulation										Sammanlagt resultat
	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	
Normal	10	2	0	0	0	0	0	0	0	0	12 × 0 = 0
Sjuk	0	4	2	0	0	0	0	0	0	0	6 × 1 = 6
Svårt sjuk (*)	0	2	2	2	0	0	0	0	0	0	6 × 2 = 12
Död	0	2	6	8	10	10	10	10	10	10	76 × 3 = 228
											Totalt = 246

$$\text{Index} = \text{medelresultat per fågel och observation} = \frac{246}{100} = 2,46$$

(*) Detta måste vara en subjektiv klinisk bedömning men normalt innebär detta fåglar som visar upp mer än ett av följande tecken: andningssvårigheter, depression, diarré, cyanos på synlig hud eller slör, ödem i huvudet, nervösa symtom.

▼B

KAPITEL 8

Bedömning av plaquebildningsförmågan

1. Det är vanligen bäst att använda ett antal olika virusspädningar för att säkerställa att antalet plaque på plattan är optimalt. Tiofaldiga spädningar upp till 10^{-7} i PBS bör räcka.

2. Konfluerande monolayer av kycklingembryoceller eller en lämplig cellinje (exempelvis Madin-Darby bovin njure) bereds i petriskålar med 5 cm diameter.

3. 0,2 ml av varje virusspädning tillsätts var och en av två petriskålar och viruset får absorbera i 30 minuter.

4. Efter tvättning tre gånger med PBS täcks de infekterade cellerna med lämpligt medium som innehåller 1 % vikt/volym agar och antingen 0,01 mg/ml trypsin eller inget trypsin alls. Det är viktigt att inget serum tillsätts det överliggande mediet.

5. Efter 72 timmars inkubation vid 37 ºC bör plaquen ha nått tillräcklig storlek. De syns bäst om man avlägsnar täckskiktet av agar och färgar cellagret med kristallviolett (0,5 % vikt/volym) i 25 % volym/volym etanol.

6. Alla virus bör ge klara plaque om de har inkuberats med trypsin i täckskiktet. Saknas trypsin i täckskiktet produceras plaque endast av virus som är virulenta för kycklingar.

KAPITEL 9

Immunodubbeldiffusion

Den vanligaste metoden att påvisa förekomsten av influensavirus A är att påvisa innehållet av nukleokapsid- eller matrix-antigener som förekommer hos alla influensavirus A. Detta sker i allmänhet i immunodubbeldiffusionstester som antingen omfattar koncentrerade viruspreparat eller extrakt av infekterade korioallantoismembran.

Lämpliga preparat av viruskoncentrat får beredas genom enkel snabbcentrifugering av smittbärande allantoisvätska och virussprängning för att frigöra de interna nukleokapsid- och matrixantigenerna genom behandling med rengöringsmedlet natriumlauroylsarkosinat. Syrafällning kan också användas genom att smittbärande allantoisvätska tillsätts 1N HCl till ett slutligt pH-värde av 3,5-4,0 och kyls ned i minst en timme vid 0 ºC och centrifugeras långsamt vid 1 000 g i 10 minuter.

Det översta skiktet kan kastas bort och fällningen som innehåller virus slammas upp i en minimivolym av glycinsarkosylbuffert (1 % natriumlauroylsarkosinat buffrat till pH 9,0 med 0,5 M glycin). Dessa preparat innehåller både nukleokapsid- och matrixantigener.

Beard beskrev (1970) beredning av nukleokapsidrika antigener av korioallantoismembran från ympade ägg. Denna metod omfattar borttagning av korioallantoismembranen från smittade hemagglutininpositiva ägg, malning eller homogenisering av membranen, frysning och upptining tre gånger med följande centrifugering vid 1 000 g i 10 minuter. Pelleten kastas bort och det överliggande skiktet behandlas med 0,1 % formalin för användning som antigen.

Var och en av dessa antigener kan användas i immunodubbeldiffusionstester med 1 % agaros- eller agar-geler som innehåller 8,0 % natriumklorid som har spätts till 0,1 M fosfatbuffert med pH 7,2. Förekomst av influensavirus A bekräftas genom att precipitationslinjerna, som bildats av testantigenet och känt positivt antigen mot ett känt positivt antiserum, går ihop till en sammanfallande linje som gör att viruset kan identifieras.

▼B

BILAGA 4

LISTA ÖVER NATIONELLA LABORATORIER FÖR AVIÄR INFLUENSA

Belgien	Institut National de Recherches Vétérinaires, Groeselenberg 99, B-1180 Bruxelles
Danmark	Statens Veterinære Serumlaboratorium, Afdeling for Fjerkræsygdomme Hangøvej 2, DK-8200 Århus N
Tyskland	Institut für Kleintierzucht der Bundesforschungsanstalt für Landwirtschaft Braunschweig-Völkenrode, Postfach 280, D-3100 Celle
Frankrike	Centre National d'Etudes Vétérinaires et Alimentaires — Laboratoire Central de Recherches Avicoles et Porcines, B. P. 53, F-22440 Ploufragan
Grekland	Ινστιτούτο Λοιμωδών και Παρασιτικών Νοσημάτων 66, 26ης Οκτωβρίου, 54627 — Θεσσαλονίκη Institute of Infections and Parasitological Diseases 66, 26th October Street, GR-546 27 Thessaloniki
Irland	Veterinary Research Laboratory, Abbotstown, Castleknock, IRL-Dublin 15
Italien	Istituto Patologie Aviaire, Facoltà di Medicina Veterinaria Università di Napoli Via Aniezzo, Falcone 394, I-80127 Napoli F Delpino 1
Luxemburg	Institut National de Recherches Vétérinaires Groeselenberg 99, B-1180 Bruxelles
Nederländerna	Centraal Diergeneeskundig Instituut, Vestiging Virologie, Houtribweg 39, NL-8221 RA Lelystad
Portugal	Laboratório Nacional de Investigação Veterinária (LNIV) Estrada de Benfica 701, P-1500 Lisboa
Spanien	Centro Nacional de Referencia para la Peste Aviar es el Laboratorio Nacional de Sanidad y Producción Animal de Barcelona, Zona Franca Circunvalación-Tramo 6, Esquina Calle 3, Barcelona
Förenade Konungariket	Central Veterinary Laboratory, New Haw, UK-Weybridge, Surrey KT15 3NB
▼A1	
Österrike	Bundesanstalt für Virusseuchenbekämpfung, Wien-Hetzendorf
Finland	Eläinlääkintä- ja elintarvikelaitos, Helsinki — Anstalten för veterinärmedicin och livsmedel, Helsingfors
Sverige	Statens veterinärmedicinska anstalt, Uppsala
▼A2	
Tjeckien	Státní veterinární ústav Praha, Sídlištní 24/136, 165 03 Praha 6
Estland	Veterinaar- ja Toidulaboratoorium, Väike-Paala 3, 11415 Tallinn
Cypern	Εργαστήριο Αναφοράς για τις Ασθένειες των Ζώων, Κτηνιατρικές Υπηρεσίες, 1417 Λευκωσία (National Reference Laboratory for Animal Health Veterinary Services, CY-1417 Nicosia)

▼A2

Lettland	Valsts veterinārmedicīnas diagnostikas centrs, Lejupes iela 3, LV-1076 Rīga
Litauen	Nacionalinė veterinarijos laboratorija, J. Kairiūkščio g. 10, LT-2021 Vilnius
Ungern	Országos Állategészségügyi Intézet (OÁI), Pf. 2., Tábornok u. 2., H-1581 Budapest
Malta	Istituto Zooprofilatico Sperimentale delle Venezie, Padova, Italy
Polen	Laboratorium Zakładu Chorób Drobiu Państwowego Instytutu Weterynaryjnego, Al. Partyzantów 57, PL-24-100 Puławy
Slovenien	Nacionalni veterinarski inštitut, Gerbičeva 60, SI-1000 Ljubljana
Slovakien	Štátny veterinárny ústav, Pod dráhami 918, SK-96086 Zvolen

▼B

BILAGA 5

GEMENSKAPENS REFERENSLABORATORIUM FÖR AVIÄR INFLUENSA

Laboratoriets namn:

Central Veterinary Laboratory
New Haw
Weybridge
UK-Surrey KT 15 3NB
Storbritannien

EG:s referenslaboratorium för aviär influensa skall ha följande funktioner och uppgifter:

1. Att i samråd med EG-kommissionen samordna de metoder som medlemsstaterna använder för att ställa diagnos på aviär influensa, särskilt genom att
   a) typa, förvara och tillhandahålla stammar av aviär influensa-virus för serologiska tester och beredning av antiserum,
   b) förse de nationella referenslaboratorierna med standardserum och andra referensreagenser för standardisering av de tester och reagenser som används i varje medlemsstat,
   c) bygga upp och vidmakthålla en uppsättning virusstammar och isolat av aviär influensa,
   d) organisera regelbundet återkommande jämförande tester av diagnostiska förfaranden på gemenskapsnivå.
   e) samla in och jämföra data och information om använda diagnosmetoder och resultat av tester som har utförts inom gemenskapen,
   f) utföra karaktäriseringar av virusisolat av aviär influensa med hjälp av de modernaste metoder som står till förfogande för att vinna ökad insikt i den aviära influensans epizootiologi och uppkomsten av starkt patogena och potentiellt patogena stammar,
   g) följa utvecklingen i hela världen vad avser övervakning, epizootiologi och förebyggande åtgärder i samband med aviär influensa.
   h) anlita experter på virus av aviär influensa och andra relevanta virus för att möjliggöra en snabb differentialdiagnos,
   i) förvärva ingående kännedom om beredning och användning av veterinärmedicinska immunologiska produkter som används för att utrota och bekämpa aviär influensa.
2. Att aktivt medverka vid diagnostisering vid utbrott av aviär influensa i medlemsstaterna genom att ta emot virusisolat för att bekräfta diagnosen, karaktärisera viruset och utföra epizootiologiska undersökningar. Laboratoriet bör särskilt kunna utföra nukleotid sekvensanalys för att möjliggöra bestämning av härledda aminosyrasekvenser på hemagglutininmolekylens klyvningsställe i aviär influensa-virus av subtyp H5 eller H7.
3. Att underlätta utbildning eller omskolning av experter på laboratoriediagnostisering i syfte att harmonisera metodiken inom hela gemenskapen.

▼B

BILAGA 6

KRITERIER FÖR BEREDSKAPSPLANER

Beredskapsplaner skall uppfylla minst följande kriterier:

1. En nationell kriscentral skall upprättas för att samordna alla bekämpningsåtgärder i den berörda medlemsstaten.
2. En lista skall göras upp över sådana lokala centraler för bekämpning av sjukdomen som har tillräckliga resurser för att samordna åtgärderna för bekämpning av sjukdomen på lokal nivå.
3. Utförliga uppgifter om de personer som medverkar i bekämpningen, deras kompetens och deras ansvarsområden.
4. Varje lokal central för bekämpning av sjukdomen skall snabbt kunna kontakta personer eller organisationer som direkt eller indirekt berörs av ett utbrott.
5. Utrustning och materiel skall finnas tillgänglig så att sjukdomen kan bekämpas effektivt.
6. Utförliga instruktioner skall finnas om vilka åtgärder som skall vidtas, bland annat om hur kropparna skall bortskaffas, när misstanke om smitta eller överföring av smitta uppstår och bekräftas.
7. Utbildningsprogram för att vidmakthålla och utveckla kunskaper i fältarbete och administrativa uppgifter skall utformas.
8. Diagnostiska laboratorier skall ha resurser för obduktion, behövlig kapacitet för serologi, histologi etc samt upprätthålla kompetens för snabb diagnostisering. I detta syfte måste dispositioner fastställas för snabb transport av prover.
9. Uppgifter skall finnas tillgängliga om den mängd vaccin mot aviär influensa som man räknar med att behöva för en eventuell nödvaccination.
10. Bestämmelser skall utfärdas som säkerställer de lagliga befogenheter som krävs för att verkställa beredskapsplanerna.